

ORSZÁGH GYÖRGY

A BEJÁRAT...
ILLETŐLEG
KIJÁRAT

Új barlang a budai hegyekben

ADAMKÓ PÉTER

KÉRDŐ PÉTER

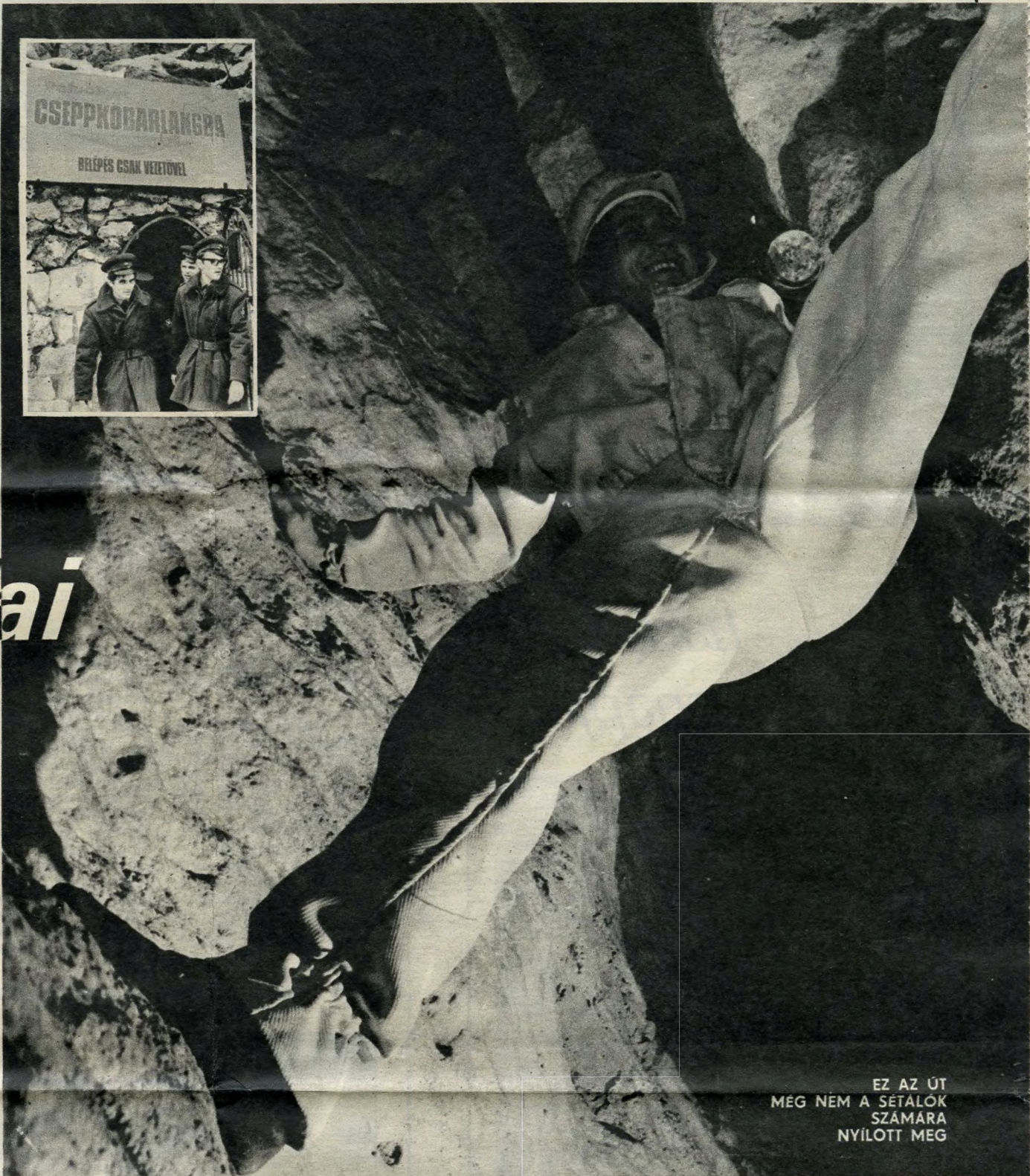
Persze nem új, hisz a természetnek évezredekre, olykor milliókra van szüksége ahhoz, hogy létrehozzon egy-egy folyosórendszert, tágas termekkel, öblösödő csarnokokkal, kanyargós, szűk járatokkal megformált föld alatti üreget. A Pálvölgyi-cseppkőbarlangnak is csupán a köntöse új. Hozzáértő, gondos munkával javították ki a lépcsőzetet, szerelték fel a pompás világítást, tették kényelmessé a barlangnéző sétát a könnyű félcipős „turistáknak”.

Szép a barlang. A természet „szállította” a pazar alakzatokban tornyosuló, merészen függő cseppköveket, az ember tette „lakályossá” a hozzá vezető utat. Kitűnő együttműködés.

Valami fura ellentét mégis érződik benne. Hisz nem természetes dolog, hogy csak amúgy „nyakkendősen” tegyünk könnyed sétát a természet e varázsos templomában. Nem eszpresszó, étterem vagy éppen báli csarnok a barlang. A teljes jóérzéshez hozzátartozik a nehezen megközelíthető, zezugos kapaszkodó, az érdes sziklabejáró, vagy kis fűjtatás, lihegés, némi veriték és szívdobogás. Túl-ságosan összkomfortos lett a Pálvölgyi-cseppkőbarlang, amelyet karácsonyi ajándékként, éppen december 23-án adtak át a látogatóknak, akik hónapokon át nélkülözni voltak kénytelenek a főváros e természeti nevezetességét.

Persze ez a zsörtölődés inkább csak valamiféle atavizmus, visszaütés az ősök-re. Afféle tudatküszöb alatti emlékezés barlanglakó eleinkre, akiknek első búvóhelyét, védelmét jelentették a föld alatti üregek. Ára volt annak, hogy lemerészkedtünk a fáról!

Természetesen annak a látványosságának, ami a cseppkőbarlangban fogadja az érdeklődőt, már vajmi kevés köze van mindehhez. Csupán ilyen gondolatok is megfordulnak az ember fejében, amikor a mintegy félkilométeres, ragyogóan kivilágított sétautat megteszi, és gyönyörködik a természet építőművészetének halhatlan gazdagságában. A „formatervezés” e türelmes és mégis oly kifejező tanúságában. A kövek alakzatai megmozgatják a fantáziát. Mindenki azt lát bennük, amire képzelőerejéből futja.

EZ AZ ÚT
MÉG NEM A SÉTÁLOK
SZÁMÁRA
NYÍLT MEG

Szinte nyomon lehet követni a föld gyomrából előtörő hévizek útját, amint az ezredévek során szivós, kitartó munkával kivájták a mészkösziklákat, először csak apró ösvényeket, majd tágas folyosókat mélyítve kedvük szerint. S ahogy múlt az idő, lett egyre tágasabb a barlang, épültek, tornyosultak az ásványi

anyagoktól színezett cseppkövek.

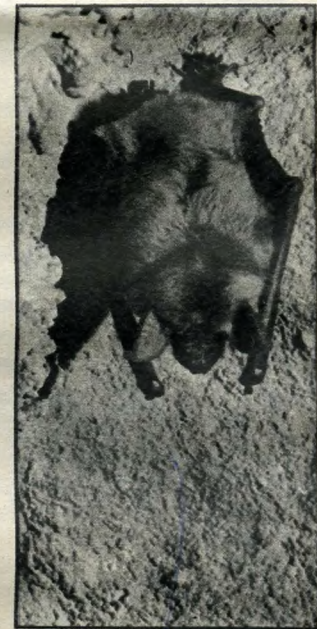
A rejtett világítás csak még jobban kiemeli ezek szépségét. Ezért, s talán az újdonság varázsa miatt is, a hét három napján, pénteken, szombaton és vasárnap, 10 és 15 óra között, majdnem a „táblás ház” feliratot is kiakaszthatnák a

barlang bejárata fölött. Akiknek pedig várakozniuk kell, jól tölthetik az idejüket a Szépvölgyi úti turistaházban, elláthatják magukat minden „földi jóval” az étteremben, ahol télen forralt bor, nyáron jeges sör enyhíti a türelmetlenséget, s teszi „elviselhetővé” a várakozást.

Ismét van hát cseppkőbarlangja Budapestnek. S hozzáértő csoportvezetők is, akik egy-egy séta alkalmával a látóvalokhoz hozzáteszik az értelem pallérozásához szükséges szakszerű, tudományos magyarázatot. Ezzel együtt teljes az ismét megnyílt és megszüpült Pálvölgyi-cseppkőbarlangban egy kirándulás élménye.

A SZÍNHÁZTERMET IS
REMEKUL
MEGVILÁGÍTOTTAK

A DENEVÉREKNEK IS
TELJES
AZ ÖSSZKOMFORT

Írta:
MÜLLER TIBOR
Fényképezte:
SZÉKELY TAMÁS